

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (إقرار)

اقرار (صيغه)

جلسه ۱

استاد رفعتی

صيغه اقرار و توابع آن:

در این کتاب، بحث از اقرار کننده (مُقرّ)، اقرار، اقرار شده برای او (مُقرّ له) و اقرار شده به آن (مُقرّ به) شده و شرایط و احکام هر کدام بیان می شود.

شرایط اقرار شده برای او (مُقرّ له):

الف: اهلیت تملک.

ب: عدم انکار اقرار.

ج: قابلیت تملک (مُقرّ به) را داشته باشد.

صيغه اقرار عبارت است از:

له عندی کذا (فلان چیز که نزد من است، از آن او می باشد).

هذا الشی له (این چیز، مال او است).

یا در صیغه اقرار بگویند:

له فی ذمّتی کذا (برای فلانی، در ذمه من، فلان مقدار مال می باشد) و نیز لفظی مشابه با آن.

اگر بگویند: «خانه من ملک فلانی است»؛ در این که این اقرار صحیح است یا خیر، اختلاف نظر است

و شهید ثانی، قائل به صحت این اقرار است.